The effects of local infrastructure investment on crime / Daniel Montolio // Labour Econ. - 2018, vol. 52, s. 210-230, rys. tab. bibliogr.

Wpływ inwestycji w lokalną infrastrukturę na przestępczość.

Autor artykułu analizuje, jak krajowa polityka inwestycyjna w infrastrukturę, realizowana na szczeblu lokalnym, wpływa na wskaźnik przestępczości na danym terenie. Polityka wypracowana w następstwie globalnej recesji w latach 2008-2009 miała na celu wzmocnić lokalną gospodarkę poprzez tworzenie nowych miejsc pracy. Wpływ lokalnego rozwoju na występowanie zjawisk kryminogennych zależy od wielu czynników czasowych i przestrzennych. Wzorcowy model Becker'a, w odniesieniu do zjawiska przestępczości, dowodzi, iż racjonalne jednostki dzielą swój czas na działania legalne i nielegalne (uwarunkowane czynnikami takimi jak, potencjalny zysk z przedsięwzięć, zapobieganie przestępczości, surowość kar, cechy osobnicze), dążąc do zmaksymalizowania ich oczekiwanej użyteczności. Tak więc, wszystkie publiczne interwencje skierowane na rozwój rynku pracy powinny co do zasady działać na rzecz ograniczenia przestępczości. Jednakże dowody empiryczne są niejednoznaczne i sprzeczne, przede wszystkim z powodu trudności dotyczących uwzględnienia wszystkich potencjalnych czynników. Jednakże, dzięki zastosowaniu bezpośrednich i pośrednich mechanizmów badawczych, jest stosunkowo prostym do udowodnienia, dlaczego aktywność ekonomiczna ogólnie i ta dotycząca zatrudnienia szczególnie, mogą mieć decydujący wpływ na wskaźnik przestępczości. Jeśli możliwości w obszarze rynku pracy nie są jednakowo dostępne dla poszczególnych jednostek, działalność kryminogenna wzrasta w przypadku, kiedy rosną zarobki uczestników programów zatrudnieniowych w przeciwieństwie do osób w nich nieuczestniczących. Z drugiej strony na przykład, jeśli zatrudnionych jest więcej osób, większe są szanse obrabowania ich mieszkań podczas godzin pracy. W świetle tak sprzecznych argumentów, opierając się na danych pochodzących z gmin katalońskich, autor przeanalizował wpływ aspektów czasowych i przestrzennych opisanej powyżej krajowej polityki na lokalny rynek pracy i lokalny wskaźnik przestępczości. Doszedł do wniosku, iż polityka ma niewielki wpływ na złagodzenie skutków globalnego kryzysu w perspektywie długoterminowej. Jednakże na krótką metę stan lokalnych finansów publicznych ulega

polepszeniu, co znajduje przełożenie na czasowe ograniczenie bezrobocia na danym terenie oraz znaczące zmniejszenie liczby zjawisk kryminogennych.